

שַׁבַּת פֶּסַח | תשע"ח

אסור לקרוא בשעת התפלה | נא לשמור על קדושת הגליון

ויצא לאור ע"י בית הכנסת שכולנת ע"ן חא"ג - אגשרת ציון

לרפואת כל חולי ע"י ובכללם ציון בן צ'חלה ולרפואת והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

שַׁבַּת פֶּסַח - מְשַׁעְבָּדִים לְפִרְעָה בְּהִפְרֵת הַטּוֹב

"הרי אנו ובנינו ובני בנינו מְשַׁעְבָּדִים הַיּוֹנוּ לְפִרְעָה בְּמִצְרַיִם" (הגדה)

ששאלו, ולכן רדפו אחריהם כדי להחזיר לעצמם את ממונם, כמו שביאר רש"י (שם יד, ה): "ועכשיו נהפכו לרדוף אחריהם בשביל ממונם שהשאלום", ונסתר מהם, שיד ה' עשתה זאת.

התשובה לכך, היא כפי היסוד האמור לעיל, שהקב"ה רצה שלא יהיו חייבים תודה כלשהי למצרים על היציאה ממצרים ועל הממון, כדי שלא תהיה סכנה של השפעה רוחנית שלילית על בני ישראל, ולכן ביקשו ללכת רק לג' ימים ורכוש בהשאלה. ראייה לדבר ממה שכתוב: "לא תתעב מצרי כי גר היית בארצו (דברים נג, ח)", ולא בגלל ששלחו אותנו ונתנו לנו את ממונם, כי כאמור, על כך לא מגיעה להם תודה.

ועוד יש לבאר, שהקב"ה רצה שבני ישראל יכירו ויאמינו, שהוא לבדו עושה הכל, מבלי שותף ומסייע, ואף מעל לגדרי הטבע. ולכן אילו פרעה היה מסכים לשלחנו ברצונו הטוב, היינו טועים, שלא השי"ת לבדו גאלנו, והיינו "משועבדים לפרעה" כלומר לדעות הכוזבות שלו ושל מצרים.

ואילו הבקשה הייתה לשלח אותנו לצמיתות ופרעה היה מסכים לכך, היה מקום לטעות שהוא היה שותף להשי"ת ביציאת מצרים. כיוון שפרעה שלח רק לשלושת ימים, ואח"כ רדף אחריהם, ורק השי"ת ע"י קריעת ים סוף מנע מהם מלחזור ולשעבד את ישראל, בזה התברר להם, שהשי"ת הוא לבדו המושיע. וכן לעניין הרכוש, לו היו המצרים נותנים לישראל במתנה את הרכוש, היה יצר הרע מפתה לחשוב, שגם למצרים יש חלק בנתינה, אולם בכך שרק השאלום והשי"ת הפר את עצתם, בכך ראו כולם. שהשם יתברר הוא שנתנו לנו את ממונם.

בברכת שבת שלום וחג כשר ושמח הרב אליהו חיים פנחס שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

ביאר ה'כתב סופר'- אילו היציאה ממצרים לא הייתה ע"י הקב"ה לבדו בעל כורחו של פרעה, אלא שפרעה היה נענה לבקשה לצאת ממצרים, והיה השי"ת בשותפות כביכול עם רצונו הטוב של פרעה, אם כן היינו חייבים איזו שהיא הכרת הטוב לפרעה, וכאשר מכירים טובה למישהו, נוצרת באופן טבעי הערכה כלפיו, ואפשרות להיות מושפעים ממנו מבחינה רוחנית.

נמצא, שהייתה סכנה רוחנית לקבלת השפעה שלילית מפרעה הרשע וממצרים, שהייתה בכוחה לגרום נזק לדורי דורות. וזה הכוונה ש"אנו ובנינו ובני בנינו משועבדים היינו לפרעה" - שיעבוד רוחני תמידי.

בספר 'שפתי חיים' כתב ליישב על פי זה מספר שאלות: מדוע ביקש משה רק "דַּרְךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בְּלַךְ בְּמִדְבַר וַזְבַּחְנוּ לַה' אֱלֹהֵינוּ (שמות ח, כג)" ולא ביקש שחרור לתמיד? הרי בקשה זו גרמה להסתר, כי נתנה מקום לפרעה לטעות שהוא, ולא השי"ת, המשלח את ישראל לזמן קצוב, וכשלא חזרו למועד חשב כי הם מעצמם בורחים מתחת ידו, ככתוב "וַיֵּגֵד לְמַלְךְ מִצְרַיִם (שמות יד, ה)" - איקטורין שלח עמהם וכיוון שהגיעו לשלושת ימים שקבע לילך ולשוב וראו שאין חוזרין למצרים, באו והגידו לפרעה כי בָּרַח הָעָם... מֵה זֹאת עֲשִׂינוּ כִּי שִׁלַּחְנוּ אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲבָדָיו (שמות יד, ה)".

ועוד, למה קיים השי"ת את הבטחתו "וְאֶחָרֵי כֵן יֵצְאוּ בְּרֶכֶשׁ גָּדוֹל (בראשית טו, יד)" בדרך של השאלה כמו שנאמר "וְהָיָה יָתֵן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיִּשְׁאַלוּם וַיַּנְצִלוּ אֶת מִצְרַיִם (שמות יב, לו)", ולא על ידי שהמצרים יתנו הכול במתנה? והרי גם בזה נגרם הסתר פנים, שהמצרים חשבו שהם המשאלים ברצונם הטוב, ובני ישראל נוהגים ברמאות כאשר אינם מחזירים את מה

העלון מוקדש להצלחת

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רוני מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה דביר בן נלי רחל רוזה בת מרגריטה מזל חי הפקות ואירועים יוסף ליאור בן דליה אפרת הצלחה בכל העניינים שלמה וזנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר רונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו דורי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה דגנית בת שושנה נעמה בת יפה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחיה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת בנימה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחימה אורן בן אסתר דינה בת מזל יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זהרה שאלו בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רינת רחל בת עפרה יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה הבהבת שושנה רייזל ר' אליעזר בן עטיה

Table with prayer times for Pesach week 31/03/2018. Columns: Day, Sunrise, Sunset, and Shema. Rows: Monday, Tuesday, Wednesday, Thursday, Friday.

שואל ומשיב בהלכה – ספירת העמר

ההלכות מוקדשות לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

מה הדין כאשר האדם יודע מראש שלא יצליח לספור את כל הימים, האם יספור בברכה או לא? וכן האם מותר להסתפר בימים אלו או לשמוע מוזיקה?

? אספה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי שליט"א:

! תשובה:

אדם היודע, שיהיה אנוס ויצטרך לדלג יום אחד בימי הספירה, כגון שצריך לעבור ל"ע ניתוח וירדימו אותו למשך כל הלילה והיום למחרת, יכול להתחיל ולספור עם ברכה, כיוון שכעת עושה את המוטל עליו, ואף אולי ישתנה המצב ויוכל לספור כל יום.

ימי ספירת העומר, שבהם אנו נמצאים, חל בהם אבל לאומי על אותם עשרים וארבעה אלף תלמידי רבי עקיבא, שנפטרו בקיצור ימים ושנים. לכן אנו מחמירין על עצמנו ונוהגים דיני אבלות כגון: שלא מתחתנים ולא שומעים מוזיקה וכן אין מסתפרין, עד היום שבו פסקו מלמות, שהוא ל"ג בעומר, והספרדים מחמירים עד ל"ד בעומר לעניין נישואין ותספורת.

אולם, אם יש סעודת מצווה כגון ברית מילה או בר-מצווה שהוא היום בו מלאו לנער יג' שנה, מותר להשמיע מוזיקה. לעניין תספורת הראש וכן גילוח הזקן יש להחמיר לגברים שלא לגלחו כלל. אולם, נשים מותרות בתספורת וכן לילדים קטנים אין איסור. אדם שמוכרח להתגלח, מכל סיבה שהיא, מוטב, שיתגלח בערב שבת לכבוד השבת (ובכל מקרה יעשה שאלת רב).

כיצד מבטלים גזרות

בימי הרה"ק רבי אהרן טברסקי מצ'רנוביל זי"ע (האדמו"ר השלישי מצ'רנוביל. היה מלומד בניסים, בעל רוח-הקודש ופועל ישועות ובעל מופת. נפטר ב-ח' כסליו ה'תרל"ב) גזרה מלכות הרשעה גזירה רעה על ישראל, משנודע הדבר לעסקנים חקרו ודרשו אין אפשר לקרוע ולבטל את הגזירה, ונודע להם כי על ידי תשלומי שוחד תבטל הגזירה. כיוון שכן, שלח אחד העסקנים לבקש מרבינו, שיעזור לו לאסוף סכום נכבד מבני קהילתו, אך לפליאתו לא התייחס הרה"ק מצ'רנוביל לבקשתו, ואף לאחר ששלח כמה מכתבים ושלוחים, שיספרו לו על הגזירה הנוראה ושמוכרחים לפעול לביטולה, לא השיב מאומה.

כיוון שכך, סיפר אותו עסקן לפני הרה"ק רבי יצחק טברסקי מסקווירא זי"ע (בנו של האדמו"ר ר' מרדכי מצ'רנוביל ואחיו למחצה של האדמו"ר ר' אהרן) על הצרה המרחפת על ראשי בני ישראל, וביקשו שיעזור בידו לשכנע את אחיו הגדול לעזור לו בעניין, ואכן נסע הרה"ק מסקווירא אל הרה"ק מצ'רנוביל. אך גם זאת לא הועיל במאומה.

ויהי בעת שריפת חמץ טרם נטל האדמו"ר ר' אהרן קנקן של חרס עם החמץ כדי להשליכו אל תוך האש, אמר: "יש החושבים, שעם כסף מבטלים גזירות, וטעות היא בידם, רק עכשיו בעת שריפת חמץ אפשר לבטל כל מיני גזירות קשות רעות ואכזריות...". בהזכירו מהנאמר ב'יצורות' לשבת הגדול – 'ולמה אכילת חמץ לשש שעות, זכר לחיפזון, שכינה להעביר גזרות רעות'. ואכן מיד באותה שעה מת המושל באופן פלאי, והגזירה נתבטלה.

מידת השבוע: חסד (שבוע ראשון)

צדיק המרכבה למידה: אברהם אבינו **איבר המרכבה למידה:** יד ימין

הגדרת המידה: אהבת ה', תכלית האהבה- להתחסד עם קונו. חסד- כל העושה דבר שאינו מוכרח לעשותו מצד הדין אלא עושה אותו בטובתו. כולל קבלת יסורין באהבה, וכמובן לעשות לפנים משורת הדין.

עבודה עיקרית: מאכלות אסורות

יום	יום	מידה	מידה ממ"ח	הנהגה הפרטית ליום
בחודש	לעומר	פרטית	קנייני התורה	
טז'	א'	חסד	בתלמוד	יעשה חסד של אמת- רק לתועלת הזולת. ייטיב אפילו לחוטאים. ידון לכף זכות
יז'	ב'	גבורה	בשמיעת האוזן	יעשה חסד בכל כוחותיו. יעשה חסד לפי הצורך ולא יותר מדאי כדי שלא יזיק
יח'	ג'	תפארת	בעריכת שפתיים	יעשה חסד בגופו, וחסד על ידי לימוד תורה. לא יוותר על האמת בעשיית החסד
יט'	ד'	נצח	בבינת הלב	יעשה קיום לחסדיו. ישא בעול עם חבריו. יעשה חסד שלם- אפילו מאה פעמים
כ'	ה'	הוד	בשכלות הלב	יודה לה' שנתן לו כוחות ואפשרות לעשות חסד, ויזכיר תמיד שהקב"ה המטיב
כא'	ו'	יסוד	באימה	ילמד אחרים לאהוב את ה', ימול עורלת לבבו, ויהיה שם שמים מתאהב על ידו
כב'	ז'	מלכות	ביראה	יעשה חסד גם עם פיו. יתפלל לה' על החוכמה, יתפלל על אחרים ולא רק לעצמו

הדגשות מיוחדות: זהירות מקנאה, אכזריות, כעס, שנאת חנם. דקדוק בשמירת קדושת התורה, ובמילי דאבות, ברכות ונזיקין. (וספרתם לכם)

מנויים

לקבלת העלון חנם ב-email:
מידי שבוע, שלח את כתובתך אלי:
PnineEH@gmail.com

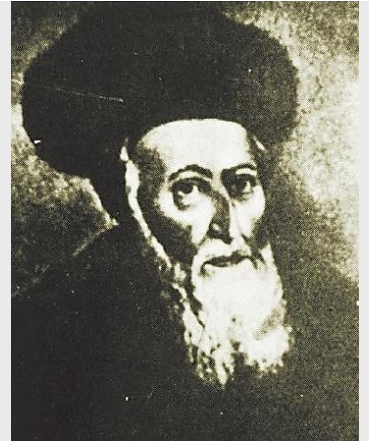
הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעילוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלחה, זיווג הגון,
חזרה בתשובה וכו'- נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084
כתבת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבשם 26 ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 9076926

לשאלות בהלכה

לשאלות נא לפנות לרב
אליהו חיים פנחסי
בטל" 052-6329144

האדמו"ר הרב יחזקאל פנט בעל 'מראה יחזקאל' זצ"ל- נולד בשנת ה'תקמ"ג (1783) בעיירה ביליץ בשלזיה. אביו זכה לשני שולנות ושמעו הטוב היה מפורסם בכל רחבי המדינה. ביתו היה פתוח לכל עובר ושב. בהיותו כבן 4-5 שנים היה בקי בחמישה חומשי תורה עם פירוש רש"י. לאחר מכן שכר אביו מורה ובהיותו כבן שמונה היה בקי בספר התנ"ך בע"פ, גמרא עם ראשונים ואחרונים. נמנה בין גדולי תלמידי ה'ברוך טעם' על אף היותו צעיר לימים. לאחר נישואיו בשנת ה'תקס"ב (1801) היה סמוך על שולחן חותנו. השתלם בלימודי הנגלה והנסתר, לטייל בפרדס גם בסתרי תורה. בהיות רבינו בן כ"ג שנים רבו קהילות קדושות בפולין לתת כתר רבנות על ראשו, אבל זוגתו מנעה ממנו מלקבל את משמרת הרבנות. לאחר מכן באו גנבים ופשטו ידיהם בכל אשר לו, גנבו ממנו את כסף הנדוניה עם כלי הכסף ובגדים יקרים, ונשארו בחוסר כל.

בשנת ה'תקס"ז (1806) התמנה לרבה של אוסטריק בגליציה ובשנת ה'תקע"ג (1812) מונה לרבה של טרצאל בהונגריה. בשנת ה'תקפ"ג (1823) בהיותו כבן ארבעים החל בתפקידו מונה כרבה של קרלסבורג וטרנסילבניה. בהיותו רבה של טרנסילבניה פעל לטובת עגונות והצליח להתיר כמאתיים עגונות. פעמים רבות עלה בידו להחזיר את הבעלים לנשותיהם. החזיר רבים למוטב. תיקן תקנות רבות. ענותן מופלא. **רבים פנו אליו ונושעו.** נפטר ב-כ" ניסן ה'תר"ה (1845- א' חוה"מ פסח). חי כ-62 שנים. ציונו בקארלסבורג.

סבא (מצד אביו): ר' משה. **אביו:** ר' יוסף. **אמו:** מרת בריינדיל. **אשתו:** מרת חיה רחל (בת ר' משה הניג מלינסק). **מרבתי:** ר' ברוך פרנקל-תאומים (ה'ברוך טעם' בהיותו בלייפניק), ר' יהודה לייב פישלס, ר' שמואל לאנדא והרב אלעזר פלקס (בהיותו בפראג), ר' מנחם מנדל רבין (רבה של לינסק ואביו של ר' נפתלי מרופשיץ- בהיותו בלינסק), ר' יעקב יצחק הלוי הורביץ (ה'חוזה מלובלין'- למד ממנו חסידות), ר' ישראל הופשטיין (המגיד מקוז'ניץ) ור' מנחם מרימנוב (רבו המובהק), ר' יצחק אייזיק מקאליב. מתלמידיו: בניו, ר' חיים בצלאל, ר' מנחם מנדל, ר' יהודה לייביש ור' יצחק משה. **בניו:** ר' חיים בצלאל (רב טשנד והגליל), ר' מנחם מנדל (מייסד חסידות דש ורב העיירה), ר' יהודה לייביש מטרצאל (נישא לעטיל בת ר' דוד יהודה רוטנברג, רבה של סנט-פטר), ר' יצחק משה (נישא לבלומה-מלכה, בתו ר' משה מטילטולניק).

בנותיו: מרת חנטשה (נישאה לר' יוסף אריה ליב כהנא מסיגט), מרת שרה (נישאה לר' יהודה כהנא מסיגט), מרת ביילה (נישאה לר' אברהם ישראל רוטמן מטולצ'אבה), מרת חוה (נישאה לר' יצחק אייזיק כהנא ממונקץ). **מספריו:** **מראה יחזקאל**- שו"ת בתוספת חידושים על סוגיות הש"ס, על הגדה של פסח, חידושים על מסכת חולין, על חמישה חומשי תורה, על פרקי אבות, חידושי אגדה. **ישארית ציון**- דרשות על המועדים **ישערי ציון**- מאמרי מוסר על התורה **אגרת קודש**- ענייני חסידות. נותרו בכתב יד חידושי הלכה ואגדה על הש"ס, על ארבעה חלקי שו"ע

יפר ר' ישעיה שווארץ מדש (בן הרה"ג 'י יעקב משה שווארץ זצ"ל אב"ד קראלא), שבקארלסבורג היה המנהג, שבחורי ישראל שהגיע זמנם להתייבב לגיוס, ליווה אותם ראש הקהל, שהשתדל לשחרר את מי שעלה בידו. בין העומדים לגיוס היה בחור בריא ובעל כוח, שסיכוייו להשתחרר נראו אפסיים. בחור זה פנה לרבינו שיתפלל עבורו, רבינו אמר לו: "מה אתה דואג הרי יש לך חטוורת אחת על הגב ואחת מלפנים!". כאשר הגיע הבחור לגיוס שמע קולות צחוק רועמים מכל אנשי הצבא ופקידי הממשל שהיו בחדר, ומיד לאחר מכן פוטר מעבודת הצבא לצמיתות, ראש הקהל היה נוכח בחדר, בשעה שפרצו רעמי הצחוק, כשפגש הבחור את ראש הקהל בפרוזדור שאלו לפשר הצחוק בשעת התייבבותו, אמר לו: "**כשבדקו אותך הייתה לך חטוורת מלפנים ומאחור, שלא נשאר לה זכר וסימן ורושם.**"

מעשה נורא ונפלא, שהתיר רבינו עגונה מכבלי העיגון לאחר פטירתו, וכך היה סיפור המעשה: עגונה אחת ממדינת פולין, ששמעה מהגדולות והנפלאות שעשה הרב מקארלסבורג, להתיר צרורו מכבלי העיגון, ובכן נסעה גם היא אליו, בתקווה שתיוושע על ידו, אבל היא הגיעה לקארלסבורג באיחור. היה זה בתוך שבעת ימי אבל של רבינו. אם העגונה, אשה זקנה, שבאה עם בתה, כשמעה זאת, סירבה לקבל את רוע הגזרה ולכן הלכה להשתטח על קברו של רבינו, ובכתה בכי רב ושפכה כמים לבה על צרת בתה, וכי נחמה אחת היה לה שתיוושע על ידו ולא זכתה לזה, ואחרי שקמה מעל קברו, הלכה העיר אל בתה, והם התאכסנו אצל השמש דמתא.

בלילה נראה רבינו בחלום לשמש, ושאל אותו: "מי אלו השתיים אשר באו לביתך?". והשיב לו, **שבאו לבקש את המעגן פלוני בן פלוני.** אמר לו רבינו: "מהר ואמור להן, כי ילכו מחר לכפר פלוני ושם ימצאוהו, אבל אך ימהרו, כי ברצונו ללכת לבוקרשט, ואם לא יזדרזו, אזי לא ימצאוהו לעולם". השמש הקיץ משנתו ועורר את הנשים, והן מיהרו ונסעו אל הכפר, ומצאו אותו בדרך צאתו מן הכפר לנסוע משם. ובורא העולם היה בעזרם, כי נענה להן ונסע עימהם בחזרה לקארלסבורג, ושם נתן לאשתו גט פיטורין. (שערי ציון, בהקדמת בנו)

בתחילה לא הוקם אוהל על קברו, כי הדבר לא היה נהוג בקארלסבורג, וגם על קברי הרבנים הקודמים לא הוקם אוהל, רק שלושים וארבע שנים לאחר הסתלקותו הוקף על קברו אוהל מיוחד, והדבר היה על פי בקשת רבינו, וכמו שסיפר הרה"ק בעל 'זכרון יעקב' מדש זצ"ל להגה"צ ר' אברהם מאיר איזראעל זצ"ל אבד"ק הוניאד, שפעם אחת נגלה רבינו בחלום הלילה לבנו הצעיר, ר' מנחם מנדל (ה'מעגלי צדק' ז"ע), ורמז לו ש'קר לו', ומזה הבין המעג"צ, שיש להקיף את קברו באוהל. בשנת ה'תרל"ט קרה פעם שכותל האוהל נפתח והתקלקל מבחוץ, רבינו בא בחלום הלילה לראש הקהל וביקשו לתקן, תחילה לא שם לב לכך בחשבו, שחלומות שווא ידברון, אך בכל זאת היה לבו נוקפו, וכשיצא לבית העלמין נוכח לדעת שהיה זה חלום אמת, ותיקן את הכותל.

להלן סיפור מופלא המעובד מתוך ארגון כל כבודה, שנשמע מפי הרב חיים זאיד: "כשאדם מתגבר על טבעו ומוותר על רצונו לכבוד בורא עולם, אזי הקב"ה משלם לו בישועה מעל הטבע".

לפני פסח ה'תשע"ו מסרתי שיעור בסמינר 'אור החיים' שבבני ברק בו לומדות בנות צדיקות. הסברתי והבהרתי את מעלת חג הפסח. בסוף השיעור אמרתי כי כל תלמידה, שיש לה שאלה בהלכה או שצריכה עזרה וייעוץ, אשמח לענות בטלפון ולעזור.

מספר ימים לאחר מכן מצלצלת אליי תלמידה מהסמינר ואומרת: "שלום הרב זאיד, משפחתי גרה בבית שאן, אך המצב הכלכלי בבית קשה עד למאד. החברים של אבא שלי בעבודה החליטו לשמח אותו. הם התארגנו יחדיו והצליחו לממן בכפר נופש בצפון עם כל בני המשפחה למשך שבעת ימי חג הפסח הקרב ובא, ללא עלות ותמורה".

היא ביקשה לברר לגבי האם באותו כפר נופש כשרות המאכלים עונה על דרישות ההלכה. שיבחתי אותה והתקשרתי למשגיח כשרות באזור. המשגיח בדק את הנושא ובישר, כי לפני שבועיים הורידו לכפר הנופש הזה את הכשרות לחלוטין!

התקשרתי לתלמידה והודתי לה שכן בזכותה גילינו שהמקום אינו כשר כלל. הזמנתי את המשפחה לעשות אצלי את החג. למחרת אני מקבל שיחת טלפון מאמא שלה בקול חנוק.

האם טענה שגם במצב הקיים מאוד היה קשה לה להכניסה למוסד דתי. והיא רוצה, שבתה תצטרף אליה לכפר הנופש. אך כמובן הבת סירבה להענות לה.

ניכרים דברי האם מתוך לבה הדואב. ניסיתי לחזק את לבה בסיפורים על יהודים, שמסרו נפשם ע"מ לאכול אוכל כשר בפסח. בסיום אמרתי: "תשמעי, יש הבטחה מבורא עולם בכבודו ובעצמו, שאדם שמוסר נפשו לעשות את רצונו, יראה ישועות מעל הטבע. אני מבטיח לך שהמסירות הנפש הזאת תהיה לך הצלחה לברכה וישועה".

לפתע, הפסיקה האמא לבכות והיא זעקה בתדהמה: "האם אתה נביא?". לא הבנתי מה הדהים אותה בדבריי וחרזתי עליהם. היא שמעה זאת ושוב התרגשה: "תודה הרב, תודה", וניתקה.

לא עוברות עשר דקות והבת מתקשרת אליי: "הרב, איך עשית את זה? אבא שלי שמע זאת והחל גם הוא להתרגש והסכים. תגיד הרב, מאיפה ידעת את זה?".

הרגשתי מבוכה ושאלתי: "מה גיליתי ומה אמרתי?". התברר כי לאותה בת סמינר יש אחות רווקה בת 35, חולה במחלת האפילפסיה ועד עתה לא הצליחו למצוא שידוך עבורה.

האם חשבה שבכתי בזכות מסירות הנפש שתזכה להצלחה לברכה (בתה) וישועה. היא בטוחה, שיש לי רוח-הקודש וסיפורה לבעל שאם לא ילכו לנופש- בתה תזכה בישועה ותתחתן!

שמעתי זאת ושתקתי, ולמרות שלא לזאת התכוונתי, לא חששתי כי ידעתי שה' משלם ומושיע את שמוסר נפש למענו עם

כל הקושי. ממשיכה הבת וסיפרה: "ההורים שלי ביטלו את החופשה, ויצאו לעשות קניות ב'אושר עד', כשיש להם מעטפה של 600 ₪ בלבד לקניות. אמא שלי לקחה בדמעות מוצרים מתוך הרגשה, שהיא מקריבה דבר גדול למען בורא עולם.

כאשר הגענו לתור בקופה, קיבלה אחותי ברכה את מחלת הנפילה והתמוטטה ארצה. נוצרה המולה גדולה, כולם רצו לתת עזרה, אך אמי הרגיעה אותם, כי זו מחלת הנפילה והכל בשליטה.

לאחר כמה שניות חזרה אחותי להכרה ועמדנו בתור כמו כולם. לפתע, מגיעה מאחורינו אשה, שגם היא עמדה בתור ושאלה את אמא שלי: "הבת שלך חולה במחלת הנפילה?", "כן", משיבה אמי.

"בת כמה הבת?" - "35 רווקה", משיבה אמי. "יש לי שידוך בשבילה", מכריזה האשה בהתלהבות. "יש לי בן דוד מהדרום גם הוא חולה במחלת הנפילה והוא מחפש שידוך". אמא התרגשה עד עומקי נשמתה וקראה: "הנבואה של הרב זאיד עבדה!".

ההורים התקשרו אליי באותו ערב בהתרגשות וביקשו שאברר אם אין סכנה בנישואי שני חולי אפילפסיה. צלצלתי לעוזרו האישי של היועץ הרפואי הרב פירר, שאמר, שזה בסדר אך עלולה להיות סכנה רפואית לילדים. המלצתו הייתה לפנות לרב גדול בישראל שיברך את הזוג, שזיווגם יעלה יפה ויזכו בילדים בריאים.

חיש מהרה עשיתי את דרכי למורי ורבי, הצדיק ר' דוד אבוחצירא מנהריה, וסיפרתי לו את הסיפור. סיימתי באמירה: "כעת אומרים הרופאים כי עלולה להיות סכנה לדור ההמשך, וצריך ברכה של הרב כדי להמשיך את השידוך".

המקובל הביט בעיניי ואמר לי: "ר' חיים, אתה לא רואה את בורא עולם?! כיצד ה' הכניס בפוך את המילים: "הצלחה לברכה". תגיד לזוג: "מזל טוב", ואם הם חוששים לגבי הילדים? תגיד להם בשמי, שבשנה הבאה יוולדו להם תאומים, ואני יכול אפילו להגיד לך מה יהיו השמות שלהם".

הייתי נרגש והמום. סיפרתי זאת להוריה של ברכה. מיד אחר הפסח נפגשה הבת ברכה עם הבחור מהדרום כשהצדדים היו מרוצים אחד מהשני, ולאחר פגישות בודדות הם סגרו ווארט בערב ר"ח אייר ה'תשס"ו בעיר יבנה, והשניים קבעו מועד לחתונה.

זכיתי להיות בווארט המרגש בו נשפכו דמעות כמים, והכל היו עדים למסר אחד גדול ונורא: אמא, אבא או כל אדם שמוסר נפש לכבוד בורא עולם, למרות שקשה לו מאד, אך בכל זאת הוא מתגבר על טבעו ועושה את רצון ה', הקב"ה משלם לאותו אדם מידה כנגד מידה ועושה אף הוא למענו ישועות מעל הטבע.

כמה שהאמא בכתה מאושר באותו ערב, היא כבר הפסיקה להאמין שבתה החולה במחלת הנפילה, בגיל 35 תתחתן אי פעם. אך שיש מסירות נפש לכבוד בורא עולם, וכשמתגברים על הרצונות שלנו שיש בהם בעיה, ומוותרים על נופש של שבוע שלם בפסח ללא תשלום, בשביל בורא עולם, כדי לאכול אוכל כשר- גם הקב"ה מחזיר בכפלי כפליים ובישועה גדולה ומיוחדת. זהו כוחה של מסירות נפש אמיתית!.

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל
 הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל
 אסתר בת בלה ע"ה
 נעמי בת כותן ע"ה
 מרים בת בלה ע"ה
 צדיק חכם בן חזיה ז"ל
 שני בת אסתר ע"ה
 מסודי בת חביבה ע"ה
 יונה בן סעדה ז"ל
 ברכה בת מרדכי ע"ה
 יפה בת רבקה ע"ה
 שרה בת מורברי רחל ע"ה
 אלון בן סעדה ז"ל

הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל
 הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל
 שמואל בן רבקה ז"ל
 משה בן רוזה ז"ל
 אביחי בן אסתר ז"ל
 נעימה בת גורג'יה ע"ה
 דוד בר חסיבה ז"ל
 רפאל בן אסתר ז"ל
 שמעון בן שמחה ז"ל
 ר' דב בן בנימין אלתר ז"ל
 אורה בת נעימה ע"ה
 שמעון בן חנה ז"ל
 גורג'יה בת נעימה ע"ה

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל
 הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל
 אביבה בת איירן ע"ה
 אברהם בן יונה ז"ל
 יצחק בן חביבה ז"ל
 אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל
 חי יזיי בן קלרה ז"ל
 יוסף בן סעדה ז"ל
 אסתר בת נעמי ע"ה
 יעקב בן סלימה ז"ל
 ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה
 מישא אסתר בת זרה ע"ה
 אברהם בן דינה ז"ל

הרב שבתי בן אסתיא אטון זצ"ל
 מאיר מורד בן שושנה ז"ל
 גאלה בת טובה ע"ה
 עמירם בן דבורה ז"ל
 ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל
 דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל
 דב בן יצחק ז"ל
 סוליקה בת עישה ע"ה
 סלים בן פרחא ז"ל
 לטיף בן פרחא ז"ל
 דניאל רפאל בן חגית ז"ל
 יהודה בן סעידה ז"ל
 עפאת בת השמת ע"ה

ולד יחיא בן יוסף ז"ל
 יצחק בן ברוק דב ז"ל
 שרה בת נרקיס ע"ה
 אביגדור בן גלוי ז"ל
 מסעוד בן יקוט ז"ל
 יוסף בן מרים נוסרת ז"ל
 רחל רפאת בת השמת ע"ה
 יעקב בן אסתר ז"ל
 מאיר בן נעמי ז"ל
 זילפה בת רדה ע"ה
 אביבה לוש ע"ה
 כל שמחות עם ישראל